

Sygn. akt III AUa 1233/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Jolanta Ansion
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013r. w Katowicach
sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. w C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.
o ustalenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe
na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.
od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Katowicach

z dnia 4 kwietnia 2012r. sygn. akt X U 453/12

oddala apelację.

/-/SSA J.Ansion /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1233/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) Sp. z o.o. od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku podwyższa się o 50% i ustala się w wysokości 3,32% podstawy jej wymiaru.

Uzasadniając zajęte w niniejszej sprawie stanowisko organ rentowy oparł się na art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 167 poz. 1322

ze zm.) oraz okoliczności, iż płatnik składek wykazał w informacji ZUS IWA za rok 2010 nieprawidłowe dane, co spowodowało nieprawidłowe naliczenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe tj. jej zaniżenie w okresie od kwietnia 2011 roku do listopada 2011 roku a następnie dokonał korekty tej informacji i na tej podstawie ponownego ustalenia wysokości stopy.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniosła (...) Sp. z o.o. argumentując, iż w jej ocenie nie doszło do podania nieprawdziwych danych lecz jedynie do niewłaściwego zakwalifikowania zdarzeń zaistniałych w zakładzie pracy wnioskodawcy. Podniesiono, że skutek w postaci braku podania, iż jeden

z zaistniałych wypadków miał charakter ciężki nie był konsekwencją umyślnego działania płatnika składek. Wskazano, że płatnik składek, pomimo rzeczywiście zaistniałej pomyłki miał prawo być przekonany o właściwości przekazywanych informacji, skoro niezależnie od własnych i zewnętrznie zatrudnionych służb obsługi spraw związanych z wypadkami przy pracy, także inspektor Państwowej Inspekcji Pracy nie zauważył błędu w informacji ZUS IWA dotyczącego ciężkiego wypadku przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2012 roku sygn. akt X U 453/12 Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych Wydział X zmienił zaskarżoną decyzję stwierdzając,

że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku nie ulega podwyższeniu.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że spółka (...) Sp. z o.o. była zobowiązana do przekazywania informacji o rodzaju działalności PKD i liczbie ubezpieczonych za ostatnie 3 lata. Z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń wynika, że w informacji o danych za 2010 rok zgłosiła do ubezpieczenia wypadkowego ponad 10 ubezpieczonych prawidłowo wskazując ich liczbę i kod działalności według PKD. W roku rozliczeniowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku wypełniająca informacje ZUS IWA pracownica podała błędną ilość poszkodowanych u odwołującej w 2010 roku w śmiertelnych i ciężkich wypadkach przy pracy wpisując cyfrę „0” zamiast „1”.

Jak ustalono wypadek przy pracy z dnia 9 sierpnia 2010 roku od początku był uwzględniany w informacji ZUS IWA w ogólnej licznie wypadków przy pracy.

Sąd pierwszej instancji ustalił również, iż nigdy nie był kwestionowany przez odwołującą i od początku był uznawany za ciężki. Tak wstępnie zakwalifikowano

go w protokole powypadkowym. Sąd Okręgowy wskazał, że świadek E. K. podniosła, że była przekonana o zgodności danych z rzeczywistością i nie zwróciła uwagi na pomyłkę. W przekonaniu tym utwierdził ją inspektor PIP, który w toku kontroli także sprawdzał błędną deklarację i nie dostrzegł błędu. Na pomyłkę

w deklaracji ZUS IWA zwrócił dopiero uwagę kontroler ZUS i niezwłocznie została ona skorygowana przez odwołującą przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

Nadto ustalono, iż niezwłocznie po dostrzeżeniu omyłki odwołująca uiściła zaniżoną

z jej powodu wartość składki na ubezpieczenie wypadkowe wraz z odsetkami. Odwołująca nigdy nie zalegała ze składkami ubezpieczeniowymi.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie (...) Sp. z o.o. zasługuje na uwzględnienie wobec braku zawinionego zachowania płatnika, który skutkowało brakiem możliwości zastosowania wobec niego sankcji przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej. Sąd zwrócił uwagę na okoliczność, że niezwłocznie po zwróceniu uwagi na omyłkę odwołująca skorygowała ten błąd. Wskazał, iż odwołująca nie zamierzała ukryć faktycznej ilości poszkodowanych, skoro prawidłowo zawiadomiła o nich niezbędne instytucje

i ujawniła ciężki wypadek w dokumentacji powypadkowej. Zaznaczono, że podając obiektywnie nieprawdziwe dane o ilości poszkodowanych w 2010 roku w ciężkich wypadkach przy pracy odwołująca była przekonana o ich zgodności z rzeczywistością.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji orzekł jak w sentencji.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniósł organ rentowy.

Wnoszący środek odwoławczy zaskarżył opisany wyrok w całości zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 167 poz. 1322 ze zm.) poprzez jego niezastosowanie pomimo, że płatnik składek podał niezgodną ze stanem rzeczywistym informację o ilości osób poszkodowanych w śmiertelnych i ciężkich wypadkach przy pracy, co doprowadziło do zaniżenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, a to uzasadniało ustalenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

W oparciu o przedstawiony zarzut wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Wnoszący środek odwoławczy zaakcentował, iż z ustaleń faktycznych wynika jednoznacznie, że odwołująca się Spółka błędnie wskazała liczbę osób poszkodowanych w ciężkich wypadkach przy pracy posiadając pełną i właściwą dokumentację w przedmiotowym zakresie. Zaznaczono, że odwołująca deklarację ZUS IWA za 2010 rok złożyła dopiero 12 lipca 2011 roku, czyli prawie rok

od wystąpienia zdarzenia. W ocenie organu rentowego trudno w takiej sytuacji uznać, że przekazanie niezgodnych ze stanem rzeczywistym a przez to nieprawdziwych danych nastąpiło z przyczyn niezależnych od płatnika składek. Argumentowano,

iż złożenie korekty deklaracji nie stanowi dostatecznej przyczyny uchylającej odpowiedzialność płatnika składek. Nie zaakceptowano stanowiska Sądu pierwszej instancji, iż skoro odwołująca przekazując obiektywnie nieprawdziwe dane o ilości poszkodowanych w 2010 roku w ciężkich wypadkach przy pracy była przekonana

o ich prawdziwości, to zachowanie jej nie może być ocenione jako zawinione. Podniesiono, iż zdaniem organu rentowego odwołująca miała pełną wiedzę na temat osób poszkodowanych w ciężkich wypadkach przy pracy, a zatem informacje zawarte w przekazanej do Zakładu deklaracji były nieprawdziwe i wynikały co najmniej

z niedołożenia należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków określonych ustawowo. Wskazano, że zachowanie płatnika składek spowodowało zaniżenie składek na ubezpieczenie wypadkowe. Z danych zawartych na koncie płatnika wynika jednoznacznie, że różnica składek została dopłacona dopiero w dniu 26 stycznia 2012 roku, tj. już po wydaniu i doręczeniu zaskarżonej odwołaniem decyzji.

W odpowiedzi na apelację (...) Sp. z o.o. wniosła o jej oddalenie.

Wskazano, że płatnik składek podał organowi rentowemu pełne i prawdziwe informacje o wypadku oraz jego kwalifikacji, a jedynie później pomylił się

w wypełnianiu druku rocznego. Podniesiono, iż organ rentowy pomija milczeniem przyczyny braku korzystania z informacji podanych przez płatnika przy zgłaszaniu wypadku pomimo, że w wyniku zgłoszenia także została dokonana przez organ rentowy kwalifikacja charakteru wypadku przy pracy i zgłoszenie to było podstawą

do postępowania, w wyniku którego organ rentowy wydał stosowną decyzję i wypłacił świadczenie za 15% uszczerbku na zdrowiu. W swojej ocenie płatnik wykazał brak świadomego działania przy błędzie w deklaracji rocznej, uprzednie prawidłowe zawiadomienie ZUS o wypadku, spełnienie funkcji prewencyjnej w wyniku działań podjętych przez ZUS i wewnętrzną kontrolę zakładową, brak winy za pomyłkę

w deklaracji rocznej. Płatnik stanął na stanowisku, że brak powiązania przez ZUS informacji zawartych w zgłoszeniu wypadku z deklaracją roczną IWA, stanowi potwierdzenie niedołożenia należytej staranności przez organ rentowy i wybiórczego przyjmowania informacji przekazywanych do ZUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe, nie naruszył przepisów prawa materialnego ani postępowania, zaś poczynione przez niego ustalenia faktyczne Sąd Odwoławczy podziela i przyjmuje za swoje.

Bezspornie w roku rozliczeniowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku wypełniająca informację ZUS IWA pracownica spółki (...) Sp. z o.o. podała błędną ilość poszkodowanych u odwołującej w 2010 roku w śmiertelnych i ciężkich wypadkach przy pracy wpisując cyfrę „0” zamiast „1”.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia, czy w sposób prawidłowy organ rentowy zastosował sankcję przewidzianą przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 167 poz. 1322 ze zm.) wobec spółki (...) Sp. z o.o.

Zgodnie z zapisem art. 34 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, jeżeli płatnik składek przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji stopę procentową składki na cały rok w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w składzie orzekającym w okolicznościach niniejszej sprawy mamy do czynienia z podaniem nieprawdziwych danych, do którego doszło bez winy płatnika składek. Zaistniał bowiem zwykły błąd pisarski, o czym świadczą wszystkie działania płatnika w niniejszej sprawie. Na szczególną uwagę zasługuje okoliczność, iż wypadek nie był nigdy przez płatnika ukrywany, znajduje on swoje odzwierciedlenie w stosownej dokumentacji, a nadto został zgłoszony do odpowiednich instytucji w tym również do organu rentowego. Co istotne, niezwłocznie po zauważeniu pomyłki doszło do skorygowania błędu.

Skoro zostało ustalone, że płatnik składek udowodnił brak winy w zaistniałym zgłoszeniu nieprawdziwych danych, tym samym nie można zastosować wobec niego sankcji przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 167 poz. 1322 ze zm.).

Wbrew stanowisku organu rentowego należy uznać, iż zachowanie spółki nie wynikało z niedołężności co najmniej nienależytej staranności, nie mówimy bowiem w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy o „niedbalstwie” lecz o pomyłce technicznej w postaci zwykłego błędu pisarskiego nie mającej na celu wprowadzenia w błąd organu rentowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/SSA J.Ansion /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek